

Bratia a sestry,

všetci ľudia sú hriešni. To znamená, že aj Ježišovi nasledovníci sú nedokonalí a omylní. Kvôli tomu je potrebné sa aj v cirkvi napomínať. Pavol napomínal tých z korintského zboru, ktorí spyšneli. Môžeme si to všimnúť pozornejšie, aby sme videli, aké znaky má mať kresťanské napomínanie.

Kresťanské napomenutie je napomenutie, ktoré vychádza z lásky k blížnemu. Pavol zbor v Korinte založil, a preto ho môžeme obrazne pokladať za duchovného otca tohto zboru. S kresťanmi v Korinte mal Pavol blízky vzťah. Seba prirovnáva k otcovi a veriacich k svojim milovaným deťom. Nebol otcom, ktorý sa o svoje deti nezaujíma a nestará. Úprimne mu na nich záležalo. Nezaujal stanovisko s odstupom - Vy ste zlí a ja vám ukážem, čo je dobré. To by bol povýšenecký postoj bez vzťahu a lásky. Napomínajme aj my tých ľudí, s ktorými máme blízky a dobrý vzťah.

Napomínanie môže spôsobiť zahanbenie, ale v žiadnom prípade by to nemalo byť naším zámerom. Keď chceme niekoho napomenúť, musíme mať na pamäti dobro druhého. Cieľom napomínania nie je zahanbiť, ponížiť, ale usmerniť, povzbudiť a pozdvihnúť. Napomenutie je ako láskavé varovanie. Predstavte si, že sedíte v aute na sedadle spolujazdca. Idete po diaľnici, o ktorej viete, že nie je dostavaná. Šofér je niekto vám blízky, ale ide po tej ceste prvýkrát. Dopravné značenie chýba. Čo urobíte? Samozrejme, že šoféra budete varovať, aby zastal, otočil to a išiel inou cestou. Je jasné, ako to dopadne, ak vaše varovanie bude ignorovať.

Ak už chceme niekoho napomenúť, tak nech je to s dobrým zámerom správne usmerniť daného človeka a nech je to niekto, na kom nám záleží. Takéto napomínanie skôr prinesie želané ovocie. Aj v knihe Príslovia je napísané: *Nekarhaj posmievača, aby ťa neznenávidel; pokarhaj múdreho, bude ťa milovať.* (Pr 9, 8) Je ľahké niekomu, koho nemáme radi, vykričať všetky jeho zlyhania a slabé stránky. To však nie je kresťanské napomínanie! Ak sa deje niečo zlé, nezatvárajme oči. Napomínajme sa navzájom, ale napomínajme sa tak, aby to bolo druhému na úžitok a nie na škodu. Kresťanské napomínanie v láske nerozdeľuje, ale zblízuje. Počúvajme sa navzájom. Napomínajme aj prijímajme napomínanie. Napomínanie sa nedeje vertikálne, teda že niekto zhora napomína druhého, ktorý stojí nižšie. Napomínanie prebieha horizontálne. Pred Bohom stojíme všetci na jednej úrovni. Všetci sme ospravedlnení skrze Kristovo vykupiteľské dielo.

Pavlove slová nás môžu najprv zaraziť. Vyzerá to tak ako keby sa povyšoval. Korint'ánov označuje za deti a seba za otca. Už sme k tomu povedali, že to nemáme chápať doslova. Pavlovi išlo v prvom rade a hlavne o vyjadrenie blízkosti ich vzťahu. Ďalej im napísal: *Napodobňujte ma!* Neprehnal to?! Nie je to už od neho príliš trúfalé? Bolo by to trúfalé a dokonca nehorázne, keby o sebe Pavol tvrdil, že je lepší ako ostatní.

Nič také Pavol neurobil. V najnovšom ekumenickom preklade hovorí Pavol: *Prosím vás teda, nasledujte môj príklad.* To už vôbec neznie povýšenecky. Kresťania v Korinte mali napodobňovať Pavla v nasledovaní Ježiša Krista.

Pavol nevyzdvihuje seba, ale Ježiša Krista. Je to jasné z toho, čo píše v Liste Filipským: *Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista...* (3, 7 – 8) Pavlovým želaním bolo, aby sa kresťania nerozdeľovali a nepovyšovali. Vzorom môže byť každý, kto nasleduje Krista.

Pavol nemenil svoje učenie. Neprispôboval sa okolnostiam. Nebral ohľad na postavenie človeka. Všade rovnako hlásal vieru v Ježiša Krista, a preto si dovolil vyzvať druhých, aby ho napodobňovali. Sme hriešni, ale Boh nás vedie svojim Slovom a Duchom. Keď verne nasledujeme Ježiša Krista, môžeme sa stať vzorom pre ostatných. Nie je zlé, ak máme dobré vzory, len si ich netreba idealizovať alebo mať od nich nespĺniteľné očakávania. Aj napriek svojej nedokonalosti sme si pre seba navzájom príkladom v nasledovaní Ježiša Krista.

Tak ako je potrebné sa v cirkvi napomínať, rovnako potrebné je aj si pripomínať. Timotej mal Korint'anom pripomenúť Pavlov spôsob konania podľa viery v Ježiša Krista. Biblia obsahuje nielen Pavlovo svedectvo o viere v trojjediného Boha. Čítame o viere Abraháma, Mojžiša, Dávida, Jeremiáša a mnohých ďalších. Všetko to boli ľudia, ktorí v tej ktorej dobe verili v Boha. Neboli bez hriechu, ale dôverovali Bohu. Pripomíname si to, čo je napísané v Biblii, nie kvôli tomu, aby sme spomínali, ale aby sme si z tohto vzali ponaučenie pre našu vieru v Boha. Spasenie bolo raz a navždy dané v Kristovi a platí rovnako pre všetkých. Menia sa ľudia a časy, ale Boh je stále ten istý.

Božia moc je nad všetkým. Ježiš zdôrazňoval Božie kráľovstvo. Aj Pavol napísal, že Božie kráľovstvo nie je v slovách, ale v moci. V Liste Rimanom Pavol uvádza: *Akože som živý, hovorí Pán, každé koleno bude kl'akať predom mnou a každý jazyk bude vyznávať Boha.* (14, 11) Niektorí ľudia v Korinte spyšneli, a predsa nemali moc, ale iba slová. Naša moc je veľmi malá a ohraničená. Božia moc nie je limitovaná.

Bratia a sestry, naše nádej je v Bohu. Pavol uvádza v Liste Rimanom, že nádej nezahanbuje. (5, 5) Cieľom napomínania nie je zahanbiť, ale usmerniť. Napomínajme sa navzájom v láske. Božie kráľovstvo je prítomné a raz to každý spozná. Pripomínajme si Božie slovo, aby sme nespýšneli, ale dôverovali len Bohu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Kolosenským v 3. k.:

Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu! A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko čiňte v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.